bărcile

Capete negre de mercur
mereu suite
pe fierbinţeala vieţii
cu două aripe de lemn uscat
în ele merg
fecioarele-n picioare
în fiecare an bărcile
la malul rîului
bătute-n cîlţi
date cu smoală
în pîntecele lor îşi duc pescarii
peştele şi stuful
cartofii pepenii
pîinea şi spirtul
şi călătorii pentru navele ce
trec
trase cu ciocul pe nisip
sînt scoica nopţilor cu lună
şi bărci bătrine niciodată n-am
văzut
doar una căreia copii
pe apele întunecate i-au dat foc

cind se revarsă rîul
prin uşile-afumate trec
de case cu pereţii măcinaţi
ating cu burta fostul dig
din margine de mal
"coperit de valuri
călpieca le scrîşncştc-ncetinit
plutesc peste grădini
încă mai sus
şi merele şi le culeg din ele
de-a dreptul de pe crengi pescarii
şi strugurii scăpaţi
din vie pe araci
cu prada încă zvîrcolindu-se
la buza cherhanalei acostează
şi-a casei mari de piatră unde vin
scrisori
bărci-locuinţe binecuvîntate
oricît ar creşte apele
oricît le-ar clătina de tare
întotdeauna rămînînd la suprafaţă